

La llarga travessia pel desert d'UV

Unió Valenciana afronta el proper dia 19 de setembre la seua assemblea per tal de decidir-ne la nova direcció i els principals càrrecs òrgànics, en un ambient de desmoralització política i de tensió com a conseqüència de la seua flagrant derrota electoral.

D'esquerra a dreta, Fermin Artagoitia, l'ex-president d'UV, Hèctor Villalba, i Tàrsilo Piles la nit del 13-J. Els resultats electorals obtinguts per UV les darreres eleccions autonòmiques han abocat la formació a una situació ben complexa. UV ara ha d'escollir entre el seu anticatalanisme fundacional o la renovació ideològica.



ARXIU / RAFA GIL

La pròxima cimera d'Unió Valenciana serà decisiva per al futur d'aquesta formació política. No debades, de la persona escollida com a nou president d'UV depèn la nova orientació política dels unionistes, indecisos a hores d'ara entre el camí de tomada al seu anticatalanisme fundacional o l'inici d'una profunda transformació ideològica. La pèrdua de poder polític, les seues hipoteques ideològiques amb el món de l'anticatalanisme i l'hostilització soferta des del tàndem *Las Provincias*-Partit Popular compliquen, però, la presa d'una deter-

minació en un sentit o en un altre.

En aquest context, dos són els aspirants que tenen més possibilitats d'erigir-se amb el poder dins d'UV. D'una banda, el diputat a Madrid Josep Maria Chiquillo, considerat pels seus detractors una figura políticament inestable i darrere de la qual gravita l'ombra de Tàrsilo Piles, el líder unionista que va perdre el passat 13 de juny les eleccions a la ciutat de València. Chiquillo s'ha presentat davant de la militància amb un discurs carregat d'una calculada ambigüitat. D'una banda mira d'hegemonitzar la idea de renovació política

llançada pels seus contrincants, hereus de les directrius d'Hèctor Villalba, i de l'altra promet una tornada als orígens més negres d'Unió Valenciana. Però tot plegat a Chiquillo simplement se'l considera un presoner d'institucions tan reaccionàries com Lo Rat Penat o la Real Acadèmia de la Llengua Valenciana (RACV), les quals vigilen gelosament per tal que UV no abandone el seu anticatalanisme alhora que donen suport i miren de nodrir-se del Partit Popular, principal culpable de la desfeta d'UV.

Així les coses, les genuflexions

ARXIU / EFE



ARXIU



A l'esquerra Josep Maria Chiquillo, que s'ha presentat davant de la militància unionista amb un discurs ple d'ambigüitats i clarament fiscalitzat pels sectors més anticatalanistes. A la dreta Enrique Ramón, un candidat de transició que si guanya la pròxima assemblea d'UV podria reconduir el partit cap a la modernització.

ideològiques de Chiquillo davant d'aquests ens de poc li poden servir, i de fet ni tan sols *Las Provincias* li ha agraït el gest. Probablement per això el diputat ha intentat per tots els mitjans incloure en la seua candidatura a l'ex-director de l'IVAJ, Ximo Lanuza, un dels personatges més radicals d'UV, que va afiliar-s'hi només després que li oferiren la direcció de la institució. No obstant això, la decisió de Lanuza d'acompanyar o no Chiquillo en la seua aventura era encara desconeguda a l'hora de tancar aquesta edició, quan encara faltaven unes hores perquè expirés el termini de presentació de candidatures. D'altra banda, tot apunta que Lanuza té en ment participar en la fundació d'un nou partit liderat per l'ultradretà Juan García Sentandreu. Els darrers anys Sentandreu, factòtum del GAV, ha intervingut en no poques ocasions en processos interns d'UV i ha arribat fins i tot a acovardir alguns membres unionistes caracteritzats pel seu moderantisme polític.

De l'altra banda, hi ha la llista encapçalada per Enrique Ramón, alcalde de la localitat d'Almàssera, que comptaria amb la benedicció d'Hèctor Villalba, sens dubte el líder polític d'UV que

UV es debat entre el trencament amb l'anticatalanisme i el camí de retorn cap a la seua ideologia fundacional.

més ha lluitat per la modernització d'aquest partit.

La llista de Ramón reuneix algunes de les figures políticament més presentables de la formació i més influents dins d'UV, com l'empresari Carles Choví, Lorena Ferrandis, l'ex-conseller Salvador Ortells, Ximo Martínez, el president provincial d'Alacant José Ramón Navarro Nicolau, o els presidents comarcals de l'Horta Nord i de la Ribera Alta, Pep Domingo i Alfredo Garés, respectivament. Els homes de Ramón estan més allunyats dels sectors més reaccionaris d'UV i semblen estar disposats a conduir UV cap a un

procés de modernització real. A la perifèria d'aquestes dues llistes se situen el sector ex-CDS, agrupat a l'entorn de la Plataforma Electoral i de la llista de la gairebé desconeguda Pepa Villanueva, tots dos nuclis dirigits per Fermín Artagoitia; i els immobilitistes Jòvens d'Unió Valenciana, indecisos entre el suport a Chiquillo i la seua presentació en solitari a fi de captar els sectors més durs del partit. L'assemblea del dia 19 de setembre es promet molt renyida.

Com vulga que siga, UV ha caigut en una terrible paradoxa. Cap de les llistes ni de les persones que les encapçalen ha sabut desempallegar-se dels sectors més durs de l'anticatalanisme, i això malgrat que aquests, i en especial els que gaudeixen d'infraestructures com la RACV, han donat públicament i a través de *Las Provincias* el seu suport incondicional al PP. Tot i això, no han faltat al si d'UV militants de base que han demanat una ruptura amb aquests organismes i una aposta per l'evolució ideològica, la resolució del conflicte lingüístic i l'aprofundiment en plantejaments de caire nacionalista.

Francesc Viadel